

[Arne Bjerregaard.]

at man vil tage lønindeks med ind som reguleringsfaktor ved den almindelige fordeling, bevirker jo, at de kommuner og de amter, som har bevilget deres offentligt ansatte højere løn, fordi man i sin tid mente, at priserne var højere i disse områder end i andre, og fordi man ville følge statstjenestemændene, nu har problemer. Det er jo mere et postulat, at der er prisforskelle, for de undersøgelser, man har, er særdeles gamle og urealistisk gennemført. Det forekommer da mig, hvis man skulle tage et eksempel, at man her i København kan køre en times tid i bus for 2 kr. Hvis man skal gøre det samme oppe i vores område, koster den samme forbrug ca. 30 kr. Det kan i hvert fald ikke være baggrunden for, at man skulle have højere løn i hovedstadsområdet. Så siger man selvfølgelig, at der er ikke penge til foretagendet, og det går skidt i Københavns amt, og så må man lægge det hele om. I stedet for skulle man sige, at vi ændrer hele stedtillægssystemet, så kunne man få en lighed, men man laver altså om på reguleringsfaktoren eller indfører en ny. Det bevirker, at jeg skulle stå her og sige til indenrigsministeren, at jeg finder det udmærket, at man f. eks. i Københavns amtskommune skal ned på en beskatning på 6,9 pct., mens jeg skulle være med til at forhøje mig eget amts til 7,2 pct., fordi man skal lave en omfordeling. Jeg finder det ikke umiddelbart rimeligt, når tallene i øjeblikket er 7 pct. og 7,1 pct. i Københavns amtskommunes favør. De, der får fidusen af den omfordeling, er sådan set den rige del af Københavns omegn, mens det egentlige problem vel er Københavns kommune. I stedet for at lave disse omreguleringer var det vel nok rimeligere at tage Københavns problemer op til særskilt behandling og undlade, at bestemte områder skal være med til at betale gildet. Det er helt rigtigt, hvad hr. Kaj Hansen sagde, at det er visse amter, der kommer til at betale det meste af det, og de har såmænd været ramt hårdt nok i forvejen, mens andre slipper fri. Men det forekommer mig da stadig væk fast urimeligt, at fordi man giver højere lønninger i et vist område og dermed har større beskatningsmuligheder, skal man fra de områder, hvor man giver en lav løn, være med til at betale disse høje lønninger. Det lyder mærkværdigt, at man skulle gå med til det, og vi fra kristeligt folkepartis side går ikke med til det.

Mølgaard (DR):

Som på forskellig vis udtrykt af adskillige ordførere er der ved dette lovforslags fremsættelse sat ekstra skub i diskussionen om de forskellige landsdeles hele stilling og forskellene heri. Dette lovforslag tilsigter mere objektive kriterier, og det er i sit sigte rigtigt efter retsforbundets skøn. Men objektivitet er svært at nå i journalistik og i forskning og ved tilskudsfordelinger og kriterieudvælgelse. Fordi der ikke kan opnås fuld objektivitet, skal man dog ikke opgave at stræbe efter det.

Vi vil fra retsforbundets side gerne være med til det, men vi får i allerhøjeste grad brug for offentlig debat, grundig ekspertudredning og sagligt udvalgsarbejde for at få afvejet rimelighedshensynene i denne sag. Det vil kræve både tid og kraft, og ikke alene vil jeg tilsige velvilje under udvalgsarbejdet over for regeringen for at opnå disse mål, men jeg vil også gerne understrege, at vi fra retsforbundets side vil lytte med ganske åbne øre til de folkelige og de interesseprægede organisations- og egnsynspunkter, der måtte fremkomme, inden vi finder vore endelige standpunkter i denne sag.

Tyroll (VS):

Jeg skal heller ikke sige så meget om dette lovforslag, da det er en genfremsættelse. Jeg vil blot sige, at det lovforslag, som her er lagt frem vedrørende udligningen af tilskuddene til kommuner og amtskommuner efter geografiske løn- og prisforskelle, ikke tager fat i det problem at få foretaget en udligning mellem rige og fattige områder. Vi havde hellere set et forslag om enhedsskat, hvor al skat var progressiv og blev opkrævet af staten; kommuneskatten skulle så bortfalde, og pengene skulle fordeles ud i systemet til amter og kommuner, der til gengæld skulle forestå en mere nærdemokratisk form for formulering af målsætninger på deres respektive område.

Men dette lovforslag forekommer os altså ikke at bevæge sig ret langt i den retning. Vi vil under udvalgsarbejdet søge at få belyst en række af de problemer i forslaget, som vores ordfører nævnte ved den tidligere behandling. Jeg henviser i øvrigt til de kommentarer, der dengang blev fremsat.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Man kan dårligt tale om ris eller ros, men man kan vel tale om, at nogle var positivt